

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی کیلان
مرکز آموزشی - درمانی پورسینا
بخش جراحی مغز و اعصاب

آموزش به بیمار

زخم بستر

تهیه و تنظیم : عشرت رحیم زاده - پرستار
زیر نظر کمیته آموزشی دفتر پرستاری

پانسمان ویژه نواحی صدمه دیده باعث تسریع بهبود و جداسازی بافت مرده می گردد. لازم است منطقه وسیعی از بافت مرده از طریق جراحی و داروهای ویژه ای جدا شود. زخم های عمقی نیازمند پیوند پوست و دیگر جراحی های بازسازی می باشد. در صورت عدم بهبود پوست طی چند روز بعد از شروع درمان و پزشک آنتی بیوتیک (پماد ، قرص یا داروی داخل وریدی) تجویز می نماید. همچنین در صورت بروز علائم عفونت در زخم بستر نیز آنتی بیوتیک تجویز می شود.

تست های تشخیصی جهت تعیین تهاجم به عفونت به بافت های نرم ، استخوان ها ، جریان خون و دیگر نقاط ضروری، صورت می گیرد . این آزمایش ها شامل آزمایش خون ، بررسی آزمایشگاهی بافت در ترشحات زخم بستر و تست های رادیولوژیک جهت تشخیص عفونت استخوان می باشند.

درمان

درمان وابسته به مرحله زخم بستر می باشد. ابتدا نواحی پوستی نزدیک به زخم توسط فیلم های محافظت کننده یا مواد محافظ ضد رطوبت پوشانده شده تا از درگیری این نواحی جلوگیری شود.

زخم بستر چیست ؟

زخم بستر یا زخم فشاری نواحی از پوست گسیخته هستند که در افراد زیر بروز می کند:

- بستری طولانی مدت در تخت
 - ناتوانی در حرکت به مدت کوتاه به ویژه در بیماران عروق خونی یا عصبی
 - استفاده از ویلچر یا صندلی کنار تخت
- زخم بستری در نقاطی از بدن که فشار وزن بدن بیمار را تحمل می کند دیده می شود. در بیماران بستری در تخت، زخم بستر به طور شایع در لگن، ستون مهره ها، قسمت تحتانی کمر، شانه ها، آرنج و سرین ها دیده می شود. در بیمارانی که ویلچر استفاده می کنند زخم بستر در پائین کمر، کفل و پاها دیده می شود.

این فشار موقتی جریان خون پوست را متوقف می نماید که در نتیجه سلولهای پوستی صدمه دیده و می میرند. با برداشتن فشار جریان خونرسانی به پوست بهبود یافته و پوست علائم و نشانه های صدمه را نشان می دهد. در آغاز ممکن است زخم بستر فقط یک لکه قرمز پوستی باشد.

علائم و نشانه ها

زخم بستر با توجه به صدمات پوستی به چهار مرحله تقسیم می شود.

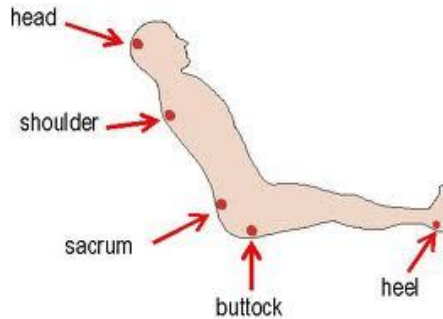
مرحله یک: در افراد سفید پوست یا رنگ پریده یک لکه قرمز پوستی ایجاد می گردد که با فشار انگشت محو نمی شود. در افراد با پوست تیره تر لکه پوستی ممکن است قرمز، ارغوانی یا آبی باشد. پوست ممکن است دردناک یا خارش دار شود و یا به نظر گرم، سرد یا سفت برسد.

مرحله دو: در این مرحله تاول، زخم یا بریدگی هایی در ضخامت پوست ایجاد می شوند. مناطق اطراف آن قرمز ارغوانی و همراه با کمی تورم می باشند.

مرحله سوم: زخم ها عمیق تر بوده و به بافت نرم تهاجم می نمایند.

مرحله چهارم: زخم با توجه به منطقه درگیری، به استخوان، عضلات، تاندون یا مفاصل تهاجم می نماید.

زخم بستر هدف اولیه برای باکتری می باشد، بنابراین در معرض عفونت قرار دارد، به خصوص هنگامی که زخم با مدفوع یا ادرار فرد بیمار مبتلا بی اختیاری در تماس باشد.

علائم عفونت زخم بستر

- خروج چرک از زخم بستر
- بوی نامطبوع زخم
- احساس درد، گرما، و افزایش قرمزی در پوست اطراف زخم
- تب

اکثراً تشخیص بیماری از طریق معاینه پوست به صورت بررسی بروز علائم عفونت در زخم بستر، گرفتن تاریخچه از بیمار و کسب اطلاعات مربوط به وضعیت بدنی بیمار